

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De exufflatione Baptizantis 55

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

exorcismum. Quid verò in hoc erratum est? Si Aduersarij & alij operam darent, vt Baptizatorum nomina scripto mandarentur, per quod postea de baptizatis diligenter inquireretur, omnèque studium adhiberetur, vt Christo Domino rectè educarentur, suòque tempore ad publicum Catechismum in Ecclesiam adducerentur: ac postquam aliquid percepissent, ad propriam fidei confessionem, sui que ipsorum in plenam communionem & obedientiam Christi traditionem adhiberentur, hoc demum esset antiquam Ecclesie consuetudinem rectè obseruare. Veteres enim propter hanc solam causam de nominibus baptizatorum interrogarunt, eaque diligenter inscripserunt & obseruarunt. Meminit Dionysius, quòd suis temporibus sacerdotes & baptizandi & patrinorum eius nomina soliti fuerint inscribere.

Vides Christiane lector, de quibus rebus Aduersarij certent. De edificante vsu & consuetudine interrogandi & dandi nomina, nihil omnino solliciti sunt: sed de eo tantum contendunt. Quando de nomine baptizandi quærendum sit. Sic de inanibus ceremoniis plurimum solliciti sunt, de vero autem & edificante talium rerum vsu nihil omnino curant.

Altera Pars.

De Exsufflatione.

CAP. LV.

ALTERA Accusatio est de Exsufflatione, nempe quod Baptizans debeat ter Diabolum à puero exufflare, quod signum liber Reformationis prætermisit.

Responsio.

Vsus huius signi peruetustus quidem est, non autem vel à Domino, vel ab Apostolis ordinatus, neque à quoquam vllò tempore agnitus tanquam necessarius. Quamobrem manet in libera dispensatione Ecclesie, quemadmodum aliæ traditiones humanæ.

In eo quod per illum signum significatur, tota res peadet, nempe vt homines apud Baptismum probè admoneantur, nos omnes sub potestate diaboli natos esse, ab eoque per solum Dominum nostrum Iesum Christum liberari, & bono spiritu fidei omniumque virtutum donari ac perfundi.

Quam significationem S. Patres, Augustinus & Chrysostomus, iis in locis quæ ab Aduersariis citata sunt, clarè proponunt, & testantur. Iam igitur iudicato Christiane Lector, vtri doctrinam istam Ecclesie Christi maiori cum fructu proponant: num hi, qui ipsam claris & ab omnibus intellectis verbis, in tota Ecclesia Christi, ex certo ac manifesto verbo Dei tradunt, explicant & inculcant, idque sine signo exsufflationis, quemadmodum liber Reformationis ordinauit: an verò ij, qui nul-

lum

lum intelligibile verbum hac de re dicunt, populūque nihil omnino docent, sed tantummodo nō intellectum Exufflationis signum, in presentia paucorum hominum, qui id neque intelligunt, neque magnificiunt, vsurpant & exercent, qui abusus apud Aduersarios validissimē regnat.

Quare autem signum Exufflationis in Libro prætermisum sit, id postea ostendetur, cum ad Obiectionem de Exorcismo respondebitur, nec non in doctrina de Libertate, verōque & ædificante horum signorum vsu, quæ apud S. Baptisum adhiberi solent.

Tertia pars.

De Exorcismo salis.

CAP. LVI.

TERTIÒ accusant librum, propterea quod Salis adiurationem & benedictionem, eiusque immersionem in os baptizandi, prætermisit.

Porro Exorcismum Salis conantur Aduersarij tribus argumentis confirmare. Quorum primum ducitur à miraculis quibusdam editis per virtutem aquæ benedictæ, Vt quod Marcellus Apameæ Episcopus, ignem quem templo cuiusdam idoli subiecerat, quemque Diabolus subinde antea extinxerat, per aquam benedictam fecerit ardere, vt Hist. Trip. commemoret.

Alterum est, quod Narcissus Hierosolymorum Episcopus oratione & benedictione effecerit, vt aqua in lampadibus instar olei arderet. Hist. Eccle. lib. 6. cap. 7. Tertium, Quod Iudæus quidam ad Christianismum conuersus caminum calcis, quem alij Iudæi nondum conuersi ita incantauerant, vt ardere nollet, per virtutem aquæ ardere fecerit. Epiph. lib. 1. Tom. 2.

Responsio.

EX istis historiis quàm certè sunt, tam certò confirmant Aduersarij Salis Adiurationem. At nunquid egregia, si diis placet, argumentatio est. Quidam sancti per aquam benedictam miracula ediderunt, Ergo, Cum ministratur Baptismus, adiurari debet Sal, imponendus in os baptizandi? Quare id non potius ex illo probant, quod Dominus sputo balbutientis linguam soluit, atque eodem ceci nati oculos aperuit? Vel ex eo quod Apostoli infirmos sanabant per Vnctionem olei? Vel denique, quod Helisæus aquam iniecto sale salubrem reddidit?

Alterum argumentum sumptum est, à signo Crucis, quod vim habeat omnem artem magicam, omnēque veneficium & diabolos ipsos pellendi, quodque eo veteres omnibus rebus benedixerint. Eodem loco nonnulla etiam Patrum dicta perperam citant, signoque crucis hoc opus attribuunt, quod veteres S. Patres soli crucifixo adscribunt, &

M